

PROBUĎME SE!

A. Hančíková

Odmlčela jsem se ne proto, že by nebylo o čem psát, ale proto, že ti, kteří na to mají, aby psali a veřejnost burcovali vši tou do nebe volající nespravedlností, tak nečiní! Ani mne by to nebavilo, neboť je to „házení hrachu na zeď“, když se neděje již dvacet let vůbec nic, navzdory tomu, že se dovídáme o stamiliardových nevýhodných nákupech, o podivných prohraných arbitrážích, za něž je ČR odsouzená k zaplacení dalších miliard. Za řešení těchto prapodivných případů platí se stovky milionů právníkům, díky nimž prohráváme a tak platíme a platíme.

V zaměstnání jsem poznala, jak je nezbytné lidi motivovat pro něco a dát jim pocit, že mohou tvůrčí prací něco ovlivnit. Dnes ze strany našich politiků probíhá proces opačný. Každodenní masáže mediálních zpráv se dovídáme o stamiliardových ztrátách veřejných prostředků, za něž nikdo nezodpovídá a náhrady škod jsou vymáhány na nás – občanech. Jak může tento stát fungovat bezkonceptně „ode zdi ke zdi“ v atmosféře naštvanosti většiny naší společnosti?

Tak jako za dob císaře Nerona, kdy vina státu byla svalována na různé skupiny občanů, aby byl zamlžen skutečný důvod neprospерity společnosti, jsme podle mediální masáže v naší společnosti za mnohé zodpovědní kupodivu i my – důchodci. Kvůli nám prý rezorty snižují výdaje, krátí platy policistům, hasičům atp. Jsme opravdu těmi, kteří způsobili zadluženost státu? To si zodpovíme sami. Mnozí z nás si na stáří našetřili peníze, abychom nebyli nikomu na obtíž. Polistopadové nadšení vystřídal o k l. 1. 1993 rozčarování liberalizací cen a tak ti předvídaví z nás zjistili, že přes noc jim z ušetřené stokoruny zůstalo 20 Kč! Takto ukradené finanční prostředky skončily ve státním rozpočtu. Byla to obdoba měnové reformy, když naši rodiče přišli o své peníze v r. 1953.

Státních aktivit se rychle chopili mladí tzv. „manageři“, absolventi různých rychlokurzů s nevalnou znalostí angličtiny. Kam tito „experti“ bez kvalitního vzdělání, dostatku zkušeností, rozvahy i zodpovědnosti to v řízení rezortů či státu dovedli, pocítujeme i dnes. V tak vysokých funkcích člověk nezkušený, neznalý věci a často i charakterově nevyzrálý, nejednomu politikovi ve vyso-

O VŠEM MOŽNÉM, ALE HLAVNĚ PODĚKOVÁNÍ

Každá část roku má své kouzlo, každé roční období svoje obdivovatele a zastánce.

Já třeba nemusím podzimní plísňkanice, ale podzim jako takový mám docela rád, protože je to vlastně takové dozrívání léta a příprava na odpočinek. Ti, pro které je třeba práce na zahrádce zálibou a neznají větší potěšení, než pěstovat květiny a zeleninu, mohou konečně sklízet to, co se jim urodilo, vidí, jaké výsledky jim jejich snažení přineslo. Kdyby mi někdo v dřívějších dobách řekl, že i mně se práce na zahrádce stane tak trochu koníčkem, neuvěřil bych.

Člověk ale s přibývajícím roky mění pořadí hodnot, svoje udělá přece jenom i větší množství volného času (a zahrádka je po ruce), zanedbatelný není ani ekonomický efekt (i když v mém případě se o něm asi mluvit nedá). Až v důchodu jsem si znovu začal opakovat to, co jsem v mládí dělal s poměrně velkou nechutí a zjistil jsem, že ta zahradnická práce není tak hrozná, nudná a nezábavná. Jako „vesničan“ jsem pochopitelně základní práce ovládal a dělal, ale omezovaly se na rytí a přípravu vůbec. Prostě spíš ta fyzicky těžší část. To ostatní, jako okopávání, plení a údržba vůbec, bylo záležitostí maminky a mých sester.

Jedna bývalá kolegyně v zaměstnání mi řekla větu, kterou si velmi často opakuji a kterou se na zahrádce řídím: „Máš na zahrádce altánek. Vždycky čtvrt hodiny pracuj, potom sedni do altánku a půl hodiny se kochej tím, cos udělal.“ Perfektní rada, rád se jí řídím a najednou i ty práce, které jsem dělal s nechutí anebo vůbec, mají svoje kouzlo. A když se k tomu ještě přidá pocit, že ta rajčata, salát nebo brambory opravdu nejsou chemicky ošřené a tudíž „bio“, tak si člověk řekne, že celá ta práce, i když by mohla být vykonána lépe, má cenu a je prospěšná.

Byl jsem nedávno u přítele na jeho zahrádce. Je na ní vidět, že majitel je člověk pečlivý, má rád pořádek, věci na svých místech (ten přítel je bývalý strojař). Přesto zahrádka nepůsobila dojmem, že tam hospodaří pedant. Na té zahrádce se nejen pracuje, tam se i žije, odpočívá, bydlí. Jenom jsem tiše záviděl, protože my asi doma takovou zahrádku mít nebudeme, ještě nám asi chybí něco, co dá obdělávanému pozemku ten správný - česky řečeno - šmrnc. Nevadí, budeme se snažit, času máme snad ještě dost.

V žádném případě nechci a nemohu konkurovat ve svém velmi stručném popisu podzimních čin-

(Dokončení na straně 3)

(Dokončení na straně 6)

VÝVOJ VE VYMÁHÁNÍ DLUHŮ EXEKUČNÍ CESTOU V SOUČASNÉ DOBĚ

Alarmující číslo zadluženosti našich domácností, jež přesáhlo již bilion Kč a to na konci roku 1010 a nadále i v roce 2011 se zvyšuje o další miliardy, a stále větší počet domácností, především středně a nízko příjmových rodin se propadá stále rychleji do chudoby a bídy.

Statistické údaje uvádějí, že více jak 1,280.000 domácností nemá žádné úspory a přes 300.000 domácností má problém vyjít s penězi. Jiné údaje uvádějí, že situace je mnohem dramatičtější.

PROBLÉMY ZADLUŽENOSTI DOMÁCNOSTÍ A EXEKUCE

Proti minulému roku (kdy jsem o problémech zadluženosti seniorských domácností a formách vymáhání dlužných pohledávek psal v Brněnském Senioru) se zadluženost nejen zvýšila, ale způsoby jejich vymáhání se zostřily a prakticky se dostaly až za hranici zákonných ustanovení.

O tom svědčí čísla provedených exekucí, které nařídily soudy prvního stupně. Loni (podle údajů předsedkyně exekutorské komory) exekutoři realizovali přes 700 tisíc exekucí! Jestliže před 10 lety úspěšnost exekutorského vymáhání dlužných částek u fyzických osob byla více jak 95 %, tak letos uvádí exekutorská komora, že úspěšnost při vymáhání je pouze 30-40 %, tzn. že v mnoha případech již není co zabavovat. V centrální evidenci je evidováno 1,600.000 pravomocně neskončených exekučních řízení. Exekuční kanceláře, které jsou honorovány z úspěšnosti vymáhaných dlužných částek, tedy v poslední době uplatňují nejen důraznější formy vymáhání dlužných částek, ale přešly na nové formy jejich vymáhání, které v civilizovaných zemích jsou pokládány za nemravné – tedy nepřipustné.

Zákon č.120/2001 Sb. je nejen problematický ve srovnání se západoevropskými zeměmi, ale i s Listinou lidských práv a svobod (porušování osobní svobody např. násilné vniknutí do bytu, nerespektování zásady presumpce nevinny atd.)

Některé nové jevy, které přivádějí dlužníky do dluhové pasti. Nejen lákavě nabízené půjčky např. hotově a bez ručitele, ale také smlouvy o půjčce, které jsou vypracovány s precizností a to kvalifikovanými právníky, kdy z podmínek ve smlouvě uvedených není prakticky právně úniku. Rovněž právnické osoby tzn. peněžní ústavy a soukromí podnikatelé ve sféře půjčování peněžních prostředků spolu s exekutory zdokonalily metody vymáhání dluhů. **K tomu nutno upozornit, že jedinou obranou před exekucí, kterou zákon připouští, je žádost na exekutorskou kancelář o zastavení exekuce s návrhem na odklad exekuce. Jinou formu obrany dlužníka před hrozbou exekuce na majetek dlužníka není.**

Jen se nedomnívejte, že je možné prosadit neopodstatněnost exekuce soudní

cestou. Uvědomte si, že půjdete do sporu s profesionálně zdatnými právníky a že:

- a) nejdříve, než je přijata vaše žaloba proti prováděné exekuci, musíte zaplatit soudní poplatky, které jsou stanoveny podle hodnoty sporného majetku a to nemalé,
- b) soud zpravidla v rozhodnutí o sporné věci uloží straně, která ve sporu neuspěla

úhradu soudních nákladů a nákladů právního zastoupení straně, která ve sporu zvítězila. Ujišťuji vás, že je to částka, která zpravidla přesahuje částku, o níž byl spor veden.

Novou uplatňovanou formou věřitelů (legálně či nelegálně působících) je vytýpování potencionálních osob, zpravidla vlastních majetek, především nemovitosti, a ve vhodné době na ně uplatnit pohledávku na dlužnou částku (ať již oprávněnou či neoprávněnou) a nabídnout jim poskytnutí lukrativní půjčku peněz na úhradu fiktivního dluhu. Běda tomu, kdo na takovou nabídku přistoupí. Zpravidla nakonec přijde o svůj majetek.

Dovolím si shrnout poznatky, které podmínky a náklady čekají ty, kteří se dostanou do procesu exekucí a jak jsou definovány pro tento druh vymáhání dluhů formou exekucí:

- 1) Všechny zúčastněné subjekty na vymáhání exekuce (peněžní ústav, zaměstnavatel) mají právo na náhradu přiměřených nákladů, které se přičítají k celkovým nákladům exekuce.
- 2) Dlužník má právo ze svého bankovního účtu měsíčně vyčerpat částku do výše nezabavitelného minima, pokud nemá žádný další příjem. Není možný souběh exekucí tak jako k tomu dnes dochází, že zbytek mzdy nebo důchodu je zabaven bankou na exekuci.
- 3) Při každé exekuci se vždy posuzuje efektivita exekučního řízení. Zejména v přípa-

dě, kdy dlužná částka mnohonásobně překračuje majetek dlužníka nebo náklady exekuce výrazně překračují hodnotu pohledávky. Součástí exekučního řízení v takových případech je posouzení schopnosti dlužníka splácet pohledávku, tzn. vytvořit podmínky pro dlouhodobé efektivní splácení pohledávky.

4) Nezabavitelné minimum umožňuje dlužníkovi vést důstojný život se zachováním jasně definovaných základních lidských potřeb a stanovení toho, co je obvyklé vybavení domácnosti (tato zásada mnohdy není dodržována – zejména v současné době!).

5) Náklady a odměna exekutora za provedení exekuce by měla být maximálně 30% jistiny dlužné částky tak, aby došlo k zastrojení nákladů řízení a náklady byly dopředu zcela předvídatelné.

6) Exekuce může trvat maximálně 10 let. Není možné, aby exekuce byla formou doživotního trestu.

7) Místně příslušným exekutorem je exekutor se sídlem svého úřadu v místě trvalého bydliště povinného. Pokud se povinný v místě bydliště dlouhodobě nezdržuje, tak o místě příslušnosti rozhodne exekuční soud na návrh oprávněného, exekutora nebo povinného.

8) Není možné, aby si exekutor přisvojoval rozhodnutí, které přísluší soudu prvního stupně.

Popsat všechny nové a mnohdy drastické formy a metody vymáhání dluhů exekuční cestou je mimo možnosti této stati. Z uvedeného lze učinit následující závěry.

1) Dříve než podepíšete jakoukoli smlouvu o půjčce vyžádejte si čas na prostudování podmínek uzavírané smlouvy. Čím více bude na vás naléháno, že není čas na rozmyšlení, tím jsou podmínky smlouvy pro vás v podstatě nepřijatelné.

2) Jakékoliv pochybnosti či problémy spojené s touto tematikou – přijďte se poradit a to dříve než uděláte rozhodný krok, kdy jeho následky mohou být pro vás osudné.

Neméně závažné jsou dramatické změny v problematice lichvy a lichvářských úroků. Ale o tom až v příštím čísle brněnského Senioru.

JUDr. Karel Neveselý

ZHODNOCENÍ PRÁCE SENIORŮ

Jako ročník 1949 patřím mezi seniory, i když sám sebe přesvědčuji, že jsem stále ještě středního, aktivního věku. Jsem přesvědčen, že aktivní přístup k životu je základem toho, abychom uměli využít možností, které seniorský věk přináší.

Protože stále ještě pracuji a jako starostovi městské části mi příliš mnoho volného času nezbyvá, představuji si období, které je přede mnou, jako příležitost věnovat se svým koníčkům (sportu, divadlu, cestování) a samozřejmě svým vnučkám a vnukům. Prostě aktivnímu prožití seniorského období svého života.

Inspiraci vidím i u našeho „Senior klubu Bystrc“, který zásluhou nestárnoucího pana Vladimíra Rajského vyvíjí již 16 let nebyvale pestrou činnost, od března 2011 jako Místní organizace Svazu důchodců Brno. Nejde jen o pravidelné měsíční setkávání spojené s besedami zaměřenými na osvětovou činnost, na umělecká vystoupení, na zajímavé přednášky, ale i o řadu kulturně-poznávacích zájezdů. Vzhledem k tomu, že pan Rajský tuto aktivitu dokumentuje svou úžasnou publikací „Zájezdy“, mohou se všichni zájemci seznámit s bohatou činností našich bystrckých seniorů. Rada městské části Brno-Bystrc si velmi váží práce našeho Senior klubu a svou podporu vyjadřuje jak finančním příspěvkem na činnost, tak i umožněním bezplatného užívání Společenského centra pro schůzovou činnost.

Péče o seniory samozřejmě nezahrnuje pouze podporu našeho Senior klubu. Městská část Brno-Bystrc provozuje dva domy s pečovatelskou službou s celkově 96 byty a pečovatelskou službou, která poskytuje sociální služby pomáhající občanům žít co nejdéle v domácím prostředí.

RNDr. Vladimír Vetchý, CSc.
starosta městské části Brno-Bystrc

Mezi základní činnosti patří pomoc při zvládání běžných úkonů o vlastní osobu (oblékání, pomoc při podávání jídla), pomoc při osobní hygieně (koupel doma, nebo v hygienickém středisku, kam se klienti dováží), rozvoz obědů, pomoc při zajištění chodu domácnosti (nákupy, praní a žehlení prádla), zprostředkování kontaktu

se společenským prostředím (doprovod k lékaři, aj.). Kromě těchto činností poskytuje i nadstandardní služby jako je pedikúra, dohled, doprovod na vycházky aj.

Že si vážíme našich občanů, kteří svá seniorská léta prožívají v Bystrci o tom svědčí nejen přání k významným životním jubileím, která od nás dostávají, ale i osobní návštěvy starosty a místostarostů u občanů, kteří se dožili 90 a více let. Je neuvěřitelné, v jak dobrém psychickém i fyzickém stavu většina z nich je. V přátelském posezení s nimi a jejich rodinnými příslušníky diskutujeme i o problémech, které je trápí, a snažíme se najít pro ně řešení.

Máme zájem na vytvoření takového prostředí pro naše seniory, aby svá seniorská léta mohli prožít pokud možno aktivně v příjemném prostředí naší krásné městské části.

RNDr. Vladimír Vetchý, CSc.
starosta městské části Brno-Bystrc

Gratulace seniorce k životnímu jubileu.

O VŠEM MOŽNÉM, ALE HLAVNĚ PODĚKOVÁNÍ

(Dokončení ze strany 1)

ností klasikům, kteří o tomto tématu, ať už zahrádkách a zahradičce nebo podzimu, stvořili velmi čtivá a krásným jazykem psaná díla nebo dílka. Chtěl bych jenom skromným dílem poděkovat všem seniorům, kteří zvelebují zahrady a zahrádky kolem chat nebo v zahrádkářských koloniích a okolo svých domků. Všem seniorům, kteří i přes svoje bolavé klouby, horší zrak, sluch a dalších ještě mnoho neduhů, se snaží svoje okolí upravit, zkrášlit, aby v tom dnešním světě bylo možno se na něco pěkného podívat, na něco pěkného,

co vytvořil člověk bez toho, že by očekával finanční ohodnocení, na něco, co vytvořil pro radost z krásy, práce, nejen pro sebe, ale i pro ostatní spoluobčany. Všem, kteří dělají maximum pro to, aby i život v tomto období byl příjemný pro ostatní i přes zvýšené nároky a neočekávané situace, před které jsme denně stavěni a musíme je zvládat a řešit. Je to i jedna z možností, jak sami sobě dokážeme, že ještě nejsme odepsaní, že zvládáme to, co život vyžaduje, pravda, někdy s potížemi, pomaleji, ale o to pečlivěji a možná s větší radostí z práce

a z toho, že se to, co děláme, podaří k naší spokojenosti.

I když toto číslo Brněnského seniora vyjde až po 1. říjnu, kdy se slaví Den seniorů, berte, prosím, tento můj poněkud neurovaný článek i jako opožděné blahopřání k tomuto svátku a jako poděkování za všechnu práci, kterou v různých oblastech života společnosti děláte, za to, že se snažíte seniorský věk zpříjemnit sobě i všem ostatním okolo vás.

Děkuji vám.

František Špaček

předseda krajské rady seniorů

Vlády se ujal podzim

Pana Aleše Dinteru jsem Vám představila už v minulém čísle Senio-
ra, v příběhu „Bohatý ježek“.

Tehdy jsem k výčtu jeho vlastností, ostýchavého a uzavřeného kluka, chtěla dodat i „nekomunikativního“.

On však protestoval, že není nekomunikativní, co si to o něm myslím, že

když ho v mléčném baru kdosi obtě-
žoval, že mu dal přes hubu (řekl přes
dršku), tak jak to, že je nekomunika-
tivní?

No, tak jsem o jeho komunikativ-
nosti přestala pochybovat. Posuďte
sami, uvádím další povídku „Příběhy
pana Aleše Dintery“ s názvem:

PŘÍBĚHY PANA ALEŠE DINTERY

Nevím proč, ale miluju dršťkovou. Tedy mám na
mysli polévku, abychom si dobře rozuměli. Do-
cela rád udělám i nepravou dršťkovou z nějakých k tomu
vhodných hub. Tak například se k tomu hodí kotrč ka-
deřavý, svým výskytem vázaný na borovice nebo hřib
dutonohý, žijící zase pro změnu v symbióze s modřínem.
Také z hlívy ústříčné se dělá dobrá a hlavně zdravá dršť-
kovka. Údajně i s protirakovinovými účinky. Ale na so-
lidní dršťkovou polévku stačí konec konců obyčejné
václavky obecné. Musí se ale
dobře tepelně upravit.

Býlo dopoledne ke konci
září, kdy už václavky běž-
ně rostou a tak jsem s nožem
a sáčkem v ruce vnikl do lesního
chrámu. Nechtěl jsem se hledá-
ním zdržovat nijak dlouho, pro-
tože bylo poněkud nevlídné počasí. I uvnitř lesa foukal
chladnější vítr. Koruny stromů smíšeného lesa se kymá-
celly, propletené větve o sebe třely, občas některá suchá
praskla a padala korunami dolů. Tento orchestr přírod-
ních zvuků ještě dokreslovalo šumění listů buků a dubů,
vibrujících ve větru.

Sel jsme dál a prohlížel pařezy a kořeny jehlična
stých a listnatých stromů, na kterých by mohly růst
jednotlivé václavky nebo celé trsy plodnic. A pak jsem
ho uviděl. Asi sto metrů přede mnou, ve směru mé chů-
ze. Mezi stromy tam nehnutě stál se skloněnou hlavou
srnec. Bílým zrcadlem na zadku směrem ke mně. Zadek
zcela zakrýval hlavu, ve které sídlí zrak, sluch, čich a to
bylo pro mě výhodné. Nabídlo se mi tak dobrodružství,
pro které jsem se rozhodl. Pokusím se k němu přiblížit,
jak nejvíce to půjde. Jak mně to jeho bystré a ostrážitě
smysly dovolí. Pustí mně k sobě na patnáct, deset nebo
dokonce pět metrů? Uvidíme. Docela mě to zajímalo.

Vítr jsem měl dobrý, vanul od srnce ke mně. A tak
jsem si vybral vždycky silný strom a v jeho zákry-
tu jsem postupoval blíž a blíž k srnci. Opatrně šoulání se
dařilo překvapivě dobře. Stále skloněný srnec se věno-
val něčemu na zemi a já byl už za posledním stromem,
pouhých pět až šest metrů za ním. Už toto byl podle mě

velký úspěch. Ale kdo by nezkusil ještě víc? Opatrně jed-
ním okem zpoza buku sleduji nejdříve srnce. Má stále
stejný – pro mě výhodný – postoj zrcadlem na zadku ke
mně a skrytou hlavou u země. Pak ještě vyhodnocuji
rychle terén zbývajících metrů trasy, aby pod mými kro-
ky nezapraskala žádná větvička.

Rozhodnuto! Vystupuji z krytu za stromem a po
malými kroky obezřetně mířím k němu. V duchu
odpočítávám kroky – bylo jich osm – a nemyslím, ani se
nedívám na srnce. Abych ho ani
mimosmyslově, telepaticky ne-
varoval. Vždyť i myšlenka je
energetický proces s vyzařová-
ním do okolí, stejně jako po-
hled očí. Oči také proto nejvíce
prozrazují naše myšlenky.
Blesklo mi hlavou, jak jsem

kdysi dokázal pouhým pohledem očí rozkývat zavě-
šené kyvadélko i měnit směr jeho kývání. A snad i pro-
to se neuvěřitelné stalo skutečností! Stojím těsně za
srncem!!! Jenže co teď, s tímto jsem nepočítal a nebu-
de to na věky, na rozhodování není čas. A tak, protože
to byl srnec, který mi škodil na neoplocené zahrádce
u chaty, nenapadlo mi nic lepšího než trest v podobě
kopance. Napřáhl jsem pravou nohu a nakopl jeho
zadek. Snad mě ale ve stejné chvíli ucítil nebo kout-
kem oka zahlédl pohyb mé nohy, či ho už varoval můj
upřený pohled, při mém kopanci už zvedal hlavu a
zahajoval pohyb těla vpřed. Můj trestající kopanec se
proto tak napůl změnil v pohazení, ale já byl se svým
výkonem navýsost spokojený. Srnec odbíhal
v totálním šoku, zrazený všemi smysly a věřte nebo
nevěřte, nejméně třikrát zařval zoufalým hlasem jako
velký pes. Divoce žijící zvěř lpí nesmírně na volnosti
a svobodě. Dlouho jsem ho po této události neviděl. I
to potvrzuje, že se zcela náhodné potrestání škodící-
ho srnce podařilo.

Stejně tak se podařila i nepravá dršťková z václavek,
kterých jsem po popsání příhody také ještě našel
potřebné množství. Tak si ji udělejte také. Už dopředu
Vám přeji dobrou chuť.

Musím Tě pokárat, Aleši, takto se nekomunikuje se zví-
řaty ani s lidmi. Doufám, že mi mé pokárání odpustíš, pro-
tože já vím, že jsi opravdu vnímavý a citlivý, a že to nebyl

„kopanec“, ale touha kontaktovat se s plachým, divokým,
překrásným a svobodným tvorem.

Ing. M. Laichmanová

JAK VZNIKÁ RASISMUS?

Anna Štofánová

Také vás zneklidňuje co se děje ve Šluknovském výběžku? Kladete si jako já otázky, kdo je tímto stavem vinen? A jak si odpovídáte? Dovolují se s vámi podělit o svoje úvahy.

Jsem bývalá učitelka. Učila jsem žáky prvního stupně stejně jako studenty vysoké školy. Už v první třídě pochopíte, že děti jsou různé. Podílí se na tom zděděné vlastnosti i schopnosti. Výchovou lze mnohé ovlivnit, ale ne všechno. Další podíl na chování a jednání jednotlivce má společnost ve které vyrůstáme. Dědičnost, výchova a prostředí ve kterém žijeme jsou tři pilíře ovlivňující každého člověka. Aby toho nebylo málo, tyto se různě prolínají. Snad všichni známe ze svých rodin nebo svého okolí, že každé dítě je jiné i přesto, že je stejně vychováváme a věnujeme jim stejnou péči. Na výchovu má jistě vliv i rodinná tradice, vzdělanost rodičů, kvalita vzorů chování v rodině a v blízkém i širším okolí, morálka ve společnosti i možnost se ve společnosti uplatnit.

Nezaměstnanost a boj o holé přežití je příčinou narůstající kriminality i rasismu. Můžeme mít různé výhrady ke způsobu života svých sousedů, jednotlivců nebo celých skupin obyvatelstva, ale pokud nás neohrožují, nekřídí nám cestu, pak jsme tolerantní. Jsme schopni v televizi hájit nošení burek muslimských žen, i když si někteří se mnou mohou myslet, že je to zotročení ženy, obdivujeme prostý život domorodých kmenů v Africe, nakupujeme na tržištích Vietnamců i když víme, že žijí jinak než my. S Romy to máme jinak nastavené? Proč? Nechtějí dělat?

Všichni? I oni jsou přece různí, stejně jako ostatní. Co se stalo, že obyvatelé měst Šluknovského výběžku demonstrují, dochází k potyčkám s policií a prezident vyzývá k potlačení všemi prostředky? Vyřeší to situaci? Vyřeší situaci posílení policie v neklidném regionu? A na jak dlouho? Co když bude potřeba posílit stavy policie i jinde? Děsí mne, že se do toho stále více zaplétají neofašisté.

My, senioři, máme za sebou kus života a nepamatujeme pogromy na romské obyvatelstvo. Žili také mezi námi. Mnozí jinak, mnozí se zařadili a přijali normy života svého okolí. Byli, stejně jako „bílí“ i takoví, kterým se pracovat nechtělo.

Za příživnictví a kriminální činy byli trestáni. Tak kde se stala chyba? Dovolují si vrátit se zpět o 20 let. Vzpomínám si na první hesla. Je přezaměstnanost. Je třeba propustit každého, koho ekonomika nepotřebuje. Koho to postihlo nejdříve? Přece lidi s nejnižší kvalifikací. A tady začíná onen bludný kruh. Nezaměstnanost narůstala a postihovala stále větší počet lidí. Mezi nimi nejvíce romské populace. Dnes už stačí barva pleti, aby Rom práci nedostal. Heslo, že kdo chce, si práci najde, neplatí. Mám ve svém okolí tři vysokoškoláky, kteří marně hledají práci ve svém oboru. Mohou vzít sice práci, kde stačí nižší kvalifikace, ale komu ji berou? Tak se stalo, že rodiče dnešních mladých Romů přišli o práci se všemi důsledky. Vyrostla celá nová generace, která žije na okraji společnosti. Žije a přežívá ze sociálních dávek. Ruku na srdce, myslíte, že to stačí? A jak si poradit s volným časem? Všichni mladí bez rozdílu musí dostat práci, jinak se nenaučí pracovat. Problém nezmizí, když tyto lidi sestěhujeme do ghett. Právě naopak. V každém domě, kolektivu i komunitě se musí člověk podříditi určitým normám soužití, jinak je vyloučen. Tak je tomu i v romských komunitách. Šíří se užívání drog mezi mladými. Jak tomu chcete zabránit? Hrací automaty slibují, že se jednoho dne na vás usměje štěstí a vy přijdete k velkým peně-

zům. Budete si moci koupit co mají jiní. A tak se zkouší dnes a denně. Dojdou-li peníze, musí se někde získat. Hrací automaty polykají peníze, obrovské zisky mají však pouze jejich majitelé. Z poplatků mají zase příjem obce. Povšimněte si, prosím, kolik heren i zastáven non-stop je v Brně na Cejlu v blízkosti brněnského ghett. Pak není třeba se divit, že kriminalita v těchto oblastech roste. Proč nevidíme automaty v satelitních městečkách, ale v místech nejchudšího obyvatelstva?

Ještě jeden mýtus panuje. Vyslovují jej mnozí naši politici. Musí se začít od vzdělání. Nic proti vzdělávání. Ale za 20 let je situace horší než před rokem 1989. Už zde měla být generace vzdělanějších dětí, než jsou jejich rodiče. A není. Proč? Tolik problémů se záškoláctvím dětí jsem ve své praxi nezažila. Kdo neposílal děti do školy, nedostal na ně přídávky. Bylo to silnou motivací přesto, že většina jejich rodičů pracovala a měla stálý příjem. Stejně však vzdělání je záležitostí mnoha let. Proto jde o mýtus. Nelze čekat na to až budou vzdělanější. Jediná cesta je, že práci dostane každý, který pracovat chce a že se slušně se svojí rodinou uживí. Jenže právě toto není schopná naše vláda zajistit a tak se budeme motat v bludném kruhu a posilovat policii. Vláda se snaží omezit důsledky své vlastní politiky, místo řešení příčin. Nedivím se lidem, kteří žijí ve stálém ohrožení kriminalitou, že demonstrují. Divím se ale, že se domnívají, že problém se vyřeší, když vyženou nepohodlné obyvatelstvo jinam. Kam?

Obyvatelstvo zahnané do ghett, bez možnosti pracovních příležitostí je v koutě. Budu citovat na závěr slova jednoho mladého romského spoluobčana po akci „Brno blokuje“, kdy se na 1. máje sešlo mnoho Brňanů, aby zabránili pochodu neonacistů brněnským ghett. Řekl: „Tak jste se postavili proti náckům, ale zítra se zase na nás vykašlete. My budeme zase postávat na Cejlu a přemýšlet co dělat“.

Anna Štofánová

ZE ŽIVOTA MÍSTNÍCH KLUBŮ

Malé ohlédnutí za činností Klubu důchodců v Brně-Chrlicích

Jednou z prvních akcí našeho klubu v letošním roce byla návštěva slévárny v Chrlicích, kde nás celým provozem provedla majitelka slévárny, paní Hana Porkátová.

Na dubnovou schůzi mezi nás zavítala spisovatelka Ludmila Prossová, která nám nejen povprávěla o svých začátcích své spisovatelské činnosti, ale i přečetla některé povídky ze své poslední knihy Nehlad duši kameňem. Její zajímavé vyprávění bylo proloženo hrou a zpěvem mladého kytaristy. Zájemci si mohli tuto knihu zakoupit s věnováním spisovatelky.

Na začátku dubna jsme uskutečnili první zájezd. Navštívili jsme zámek v Rosicích, v Kralicích nad Oslavou jsme si prohlédli Památník Bible kralické a kostel sv. Martina. Další naší zastávkou byla Náměšť nad Oslavou, kde je na zámku stálá expozice nástěnných koberců vybraných z depozitářů různých českých a moravských zámků. Poslední zastávkou byla Třebíč, kde jsme si prohlédli baziliku sv. Prokopa, prošli židovskou čtvrtí, navštívili synagogu a stálou výstavu pod názvem Židovský byt s vetešnickým krámkem z přelomu 19. a 20. století.

V květnu jsme navštívili pohádkový hrad Bouzov, zastavili jsme se v Uničově v muzeu Vodní branka a shlédli renesanční šatlavu z 15. století. Cesta pokračovala do Loštic, kde se vyrábějí

světoznámé olomoucké tvarůžky. Zde jsme si prohlédli muzeum tvarůžkárny. Potom jsme jeli do Litovle, nazývané také „hanácké Benátky“, kde nás s pamětihodnostmi tohoto pěkného města seznámil místní průvodce.

Třetí zájezd se uskutečnil v červnu. Navštívili jsme zámek v Miloticích s překrásnou francouzskou zahradou a dále zámek ve Ždánicích, kde se nachází Vrbasovo muzeum.

V září jsme si vyjeli za hranice našeho státu na Slovensko do obce Krajné za našimi přáteli, důchodci, se kterými máme již několikaletou družbu. Tyto návštěvy jsou vždy spojeny s prohlídkou zajímavostí blízkého okolí. Tentokrát pro nás naši přátelé připravili výlet do Piešťan. Prohlídka lázeňského města byla příjemněna výletním vláčkem. Dále jsme si zde prohlédli balneologické muzeum. Odpoledne jsme příjemně strávili s našimi slovenskými přáteli u bohatě prostřeného stolu.

Za Klub důchodců
Anežka Stránská

V měsíci červnu se v žabovřeském Klubu důchodců uskutečnil seminář o zdravotnictví, na kterém přednášel zástupce Českého zdravotnického fóra Mgr. Michal Vích. Dozvěděli jsme se celou řadu zajímavých informací, např. jaká jsou práva pacientů. Mgr. Vích nám doporučil kupovat generické léky, které jsou ce-

nově přístupnější a obsahují stejné léčivo jako originální lék. Zajímavá byla také informace o odměňování lékařů. Praktický lékař má průměrně 1700 pacientů a za každého dostává 35 Kč měsíčně.

Úhrady za onemocnění a vyšetření jsou značné. Den pobytu na ARO stojí 20 000 – 90 000 Kč. Náklady na zdravotnictví činí 286 miliard Kč.

Seminář s Mgr. Michalem Víchem byl pro seniory velmi zajímavý i poučný.

Za výbor MO SDČR
Ludmila Drbalová

Klub seniorů v Králově Poli toho zvládl dost. Jak nám napsala vedoucí klubu paní Alena Čípová, za první polovinu roku 2011 navštívili výstavu Terakotová armáda, Brněnské podzemí, Mincmistrovský sklep, operu Carmen, Nabucco, Turandot. Na číně Moravské sekretářky se hodně nasmáli. Pro zdraví uspořádali zájezd do termálních lázní Gyor, chodili jednou měsíčně do solné jeskyně. Také se zúčastnili poznávacího zájezdu Čechy pod Kosířem-Úsov. Každé pondělí mají schůzky se zaměřením na přednášky poučné i zábavné, také si rádi zazpívají. Aby toho nebylo málo, navštívili i bylinkovou zahrádku na Kraví hoře, kde se setkali s velmi zajímavým a poučným výkladem.

Všem za informace děkuje a těší se na další zprávy z činnosti klubů redakce.

PROBUĎME SE!

(Dokončení ze strany 1)

ké funkci vyhovoval i za cenu ohromných ztrát, takto způsobených tomuto státu!

Vstoupili jsme tehdy do divoké, živelné privatizace, která v průmyslu dopadla katastrofálně. Nás občany, zejména důchodce postihla stejným efektem privatizace bytového fondu, který obce získaly od státu bezúplatně a patrně bez podmínek. Ve snaze neprozíravě se co nejvíce zbavit sociálně dostupného bydlení, vybrané skupiny občanů, bydlících u PBH získali své byty do osobního vlastnictví za 3 – 5% jejich skutečné ceny. Takto získané byty byly většinou obratem prodány za miliony, umožňující nákup vlastních rodinných domů

k bydlení! Jejich sousedé bydlící u PBH, jímž se toto štěstí „vyhnulo“, začali v nájemních domech, zejména soukromých vlastníků, platit tak vysoké nájemné, že některým z nich nezbyvá, než přesídlit do chat předměstských zahradních kolonií, nebo skončit jako bezdomovci! Nezbytný státní příspěvek na nájemné dosahuje každoročně již 4 miliardy Kč, což je v podstatě černý penězovod ze zadlužené státní pokladny přes nájemníky na konta bohatnoucích majitelů nájemních domů!

A tak je možné pokračovat do nekončena. O milionových nákladech vožení sněhu ze Šumavy na tzv. Hradčanskou lyži, přes miliardový „vynález“ Opencard, až po zbytečné,

korupcí prolezlé miliardové nákupy Ministerstva obrany, drahé stavby dálnic atp. atp... Neméně však postihující je trvale prohlubující se relativizace až úplná ztráta nezbytných morálních hodnot, podepisující se na nemožnosti dovolat se práva, na „rychloukašácké“ plzeňské fakulty, na mediální destrukci rodinné výchovy dětí, na „ochraně“ podivně až zločinně nabytého majetku bez nutnosti prokazování jeho původu atd. atd... Co do mediální destrukтивní ekvilibristiky nemohu nepřipomenout, je výrok jednoho z předlistopadových politologů, který prohlásil, že příští, tj. **toto století, bude stoletím terorismu a diktatury médií.**

Stavte se pro **DÁREK** za nový **Era osobní účet**

Era osobní účet

- jednoduchý účet, který umí vše, co potřebujete
- obsluhovat Era osobní účet můžete prakticky všude:
 - osobně na poštách a finančních centrech Poštovní spořitelny
 - platební kartou v bankomatech, u obchodníků, na internetu

Výhody pro seniory

- Era osobní účet Vám povedeme za snížený poplatek
- každý měsíc si můžete jednou vybrat hotovost na obchodních místech Poštovní spořitelny zcela ZDARMA

Za co dále ušetříte

- žádná tuzemská příchozí platba není zpoplatněna
- elektronický výpis z účtu je ZDARMA
- každá elektronická platba Vás stojí pouze jednu korunu

Založte si Era osobní účet
a získáte hrneček
s podpisem Evy Holubové

Platí pouze na Regionálním finančním centru
Poštovní spořitelny Brno, Orlí 30 a pouze do
vyčerpání zásob.

Regionální finanční centrum Poštovní spořitelny Brno, Orlí 30,
tel.: 542 426 224, e-mail: fc.bрно@postovnisporitelna.cz

Poštovní spořitelna
je součástí Československé
obchodní banky a.s.

Nejlevnější obědy v centru BRNA ROZVOZ OBĚDŮ PO BRNĚ

Informace ohledně dovozu obědů na níže uvedených kontaktech.

cena obědu od 50Kč
výdejní doba 11 – 13:30 hod.

Výběr z šesti druhů jídel

- Základní Menu I., II.
- Výběrové Menu

Speciální diety

- Diabetická dieta
- Protisklerotická (šetřící) dieta
- Žlučnicková a žaludeční dieta

**Vaříme denně z čerstvých surovin
s ohledem na zdravotní problémy seniorů.**

Objednávky den předem na jídelně, nebo tel.: 542 214 044

INZERCE INZERCE INZERCE INZERCE

❑ *Vdovec nad 70 roků hledá ženu přiměřeného věku. Byt a auto mám. Volej tel. 733 318 236.*

❑ *65letá vdova by se ráda seznámila s přítelem do 70 let všestranných zájmů. Tel: 737 887 403*

❑ *65letá vdova hledá přítele nebo přítelkyni kolem 70 let na vycházky, na kávu a tak podobně. Samota tíží! Tel: 737887403*

Nabízím udržování vaší zahrady.

- sečení a úklid trávy,
- vertikulace trávníků,
- řezání větví a drcení,
- opravy plotů,
- kultivace, orání a urovnání pozemků,
- kácení, štípání, likvidace pařezů,
- dle dohody i jiné.

Volejte: 602 730 560

Městská organizace SD ČR v Brně

zve členy i jejich známé na pořad:

MELODIE JIŽNÍCH MOŘÍ

Hrají a zpívají: **Ivana Budinská a Tomáš Travěnek**

**Dne: 23. 11. 2011 ve 14.⁰⁰ hodin
v sále ÚMČ Brno –střed, Dominikánská 1**

VYCHÁZKY V MĚSÍCÍCH LISTOPADU A PROSINCI 2011

* každé pondělí * odjezd před 9. hodinou *

7.11. Židenice-Stará osada – autobus č.45 – Velká Klajdovka – nová lesní cesta „Šumbera“ – Maloměřice – autobus č. 64.

14.11. Královopolské nádraží – autobus č.43 – Útěchov – náměstí – Mufloní studánka – „Bohdaneckého památník“ – Útěchov – odjezd 8.35 hod.

21.11. Mendlovo náměstí – autobus č. 52 – výstup „Stará dálnice“ do obory – „Údolí oddechu“.

28.11. Zastávka tramvaje č. 2 – nemocnice „Milosrdných bratří“ – lanová dráha – Pisárky.

5.12. Mendlovo náměstí – trolejbus č. 37 – konečná Kohoutovice – dub „Troják“ – Stará dálnice.

12.12. Královopolské nádraží – autobus č.43 – Útěchov – lesem do Vranova a zpět. Odjezd 8.35 hod.

19.12. Sraz na zastávce „Přístaviště“ – kolem přehrady, „Osada“ – a zpět.

***Příjemné prožití svátků vánočních
a pěší vytrvalost v příštím roce 2012
přeje všem B. Nováková.***

VÝBOR NÁRODNÍ KULTURY V BRNĚ

Vás srdečně zve na pořad

K. J. ERBEN – NEZNÁMÝ,

který se koná v prostorách **CAFÉ FALK,**

Gorkého 12, Brno

(tramvaj po ulici Veveří,
zastávka Grohova)

dne 19. října 2011 (středa) v 17 hodin

Brněnský SENIOR - noviny MV Svazu důchodců ČR v Brně a Jihomoravské krajské rady seniorů.

Adresa vydavatele a redakce, předplatné: Svaz důchodců ČR Jihomoravský kraj - městská organizace Brno, Běhounská 17, 602 00 Brno. Tel./fax: 545 575 257 • svaz.duchodcu.brno@seznam.cz • www.duchodcibrno.cz • IČO 69706824 • Editor RNDr. Hubert Fadrus, CSc., dále tvoří redakční radu Mgr. Alena Kudličková, František Špaček, Jiřina Satoriová, Jan Klimeš, PaedDr. Anna Štofanová, Libuše Gottwaldová, Ing. Milena Leichmannová. • Redakční uzávěrka 23. 9. 2011, vyšlo 10. 10. 2011 • Za obsah zveřejněných materiálů odpovídá autor. • Nevyžádané rukopisy se nevracejí. • Reg. číslo MK ČR E 12164 • Tisk: Moravia Perex, spol. s r. o., Trnkova 111; tel.: 544 234 333; e-mail: moraviaperex@iol.cz

**Další číslo vyjde
v prosinci 2011**